

omfattes af loven, og at sidste punktum i § 5, stk. 1, blev føjet til den oprindelig foreslåede tekst. I stk. 2 indskrænkede man antallet af medlemmer af det nævn, der skal fordele erstatningerne, fra 5 til 4 ved at lade finansministeriets repræsentant udgå; mellem 2. og 3. behandling opnåedes der imidlertid enighed om i stedet for at lade en repræsentant for justitsministeriet udgå, idet udvalget havde den opfattelse, at justitsministeriets interesse i sagen ville kunne tilgodeses ved besættelsen af formandsposten.

Ved lovforslagets 2. behandling udtalte *K. Axel Nielsen* (S) som udvalgets ordfører bl. a.:

„Under udvalgsarbejdet, der har strakt sig over 6 møder med 2 samråd med den højtærede handelsminister, har det været drøftet, om den lovgivning, der her er tale om, i det hele taget er nogen nytte til. Det er blevet anført, at de enkelte erstatningsberettigede måske havde en friere stilling uden en lovgivning, samt at en sådan jo ikke absolut er nødvendig for, at myndighederne kan yde bistand dels til at opnå erstatning, dels til at fordele en sådan, hvor erstatningen omfatter flere krav.

Under hensyn til de oplysninger, handelsministeren har meddelt udvalget, og hvoraf det fremgår, at lovforslaget er godkendt af en række institutioner, nemlig Grosserer-Societetets Komité, Provins-handelskammeret, Industrirådet, Dansk Dampskibsrederiforening, Assurandør-Societetet og Danske Bankers Fællesrepræsentation, samt at en række lande, således Schweiz, Frankrig, England og Belgien, har gennemført en tilsvarende lovgivning, samt endelig, at erstatningerne som regel ydes som globalerstatning, hvis fordeling kan give anledning til overvejelser af indviklet juridisk beskaffenhed, kan hele udvalget anbefale lovforslaget med de i betænkningen anførte ændringsforslag . . .

Når det også i udvalget har været anført, at den omstændighed, at vi hidtil ikke har haft nogen lovgivning, ikke har forhindret, at enkelte danske firmaer har opnået erstatning bl. a. fra USA, ja, at et enkelt rederi endog har gennemført en erstatningssag ved de amerikanske domstole mod den amerikanske stat, må man heroverfor gøre gældende, at det lovforslag, vi her behandler, i første række tager sigte på erstatning for tab i de lande, hvor retsforholdene afviger fra de principper, der råder i vor del af verden — lande, hvor det ikke er muligt for udlændinge ved domstolene at rejse private søgsmål mod vedkommende stat.“

I den ændrede, ovenfor gengivne affattelse vedtoges lovforslaget enstemmigt.

97. Dykkerlov. (Handelsminister *Philip*). [A. sp. 9. C. sp. 169].

Fremsat skriftligt ²/₁₀ (F. sp. 29). 1. beh. ¹⁸/₁₀ (F. sp. 254).